

Alfred Palla

Biblijny chrzest

Dlaczego miałbym przyjąć chrzest?

Biblia podaje przynajmniej trzy przyczyny, dla których powinieneś przyjąć chrzest:

- Po pierwsze, aby pójść za przykładem Jezusa Chrystusa. W Ewangelii Marka czytamy: "I stało się w owe dni, że przyszedł Jezus z Nazaretu Galilejskiego i został ochrzczony przez Jana w Jordanie" (Mk.1:9). Jezus przyjął chrzest jako dorosły człowiek, nie na oczyszczenie grzechów, bo był bez grzechu, lecz jako przykład dla nas. Chcąc naśladować Jezusa Chrystusa powinniśmy przyjąć chrzest.

- Po drugie, ponieważ Jezus wyraźnie nakazał chrzest. W Ewangelii Mateusza czytamy: "Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przekazałem" (Mt.28:19-20).

- Po trzecie, chrzest pokazuje, że wierzysz. W księdze Dziejów Apostolskich czytamy: "Także wielu z Koryntian, którzy słuchali, uwierzyło i przyjmowało chrzest" (Dz.18:8). Mamy wiele przykładów w Biblii, które potwierdzają, że pierwszą rzeczą, jaką należy uczynić po uwierzeniu jest chrzest (Dz.Ap.8:36-38; 2:41; 22:16).

Jakie jest znaczenie chrztu?

Biblia ukazuje chrzest, jako symbol. Chrzest wizualnie obrazuje śmierć i zmartwychstanie Chrystusa. Apostoł Paweł napisał: "Wraz z Nim zostaliście pogrzebani w chrzcie, w którym też zostaliście wspólnie wzbudzeni przez wiarę w moc Boga, który Go wzbudził z martwych" (Kol.2:12)

Zanurzenie symbolizuje śmierć dla starej drogi życia: "Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe" (1Kor.5:17). Staję się nowym stworzeniem, gdy oddaję swoje życie Chrystusowi. Każdy grzech, jaki popełniłem zostaje wymazany i przebaczony: "Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie - jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca" (Rz.6:4).

Chrzest reprezentując śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa - symbolicznie wyobraża

doświadczenie nawrócenia. Obmyci z wszelkich grzechów, wynurzamy się do nowego życia z Chrystusem.

Czy chrzest zbawia?

Chrzest nikogo nie zbawia, gdyż według Słowa Bożego tylko Chrystus zbawia. Biblia mówi wyraźnie: "Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; nie z uczynków, aby się kto nie chlubił" (Efez. 2:8-9). Chrzest jest niczym pierścionek ślubny. W czasie ślubu człowiek wypowiada słowo, które zmienia jego życie. Podobnie, gdy stajemy się chrześcijanami, przez chrzest mówimy Chrystusowi: `TAK`. Tak jak pierścionek jest zewnętrznym symbolem wewnętrznego zobowiązania wobec małżonki, tak chrzest jest zewnętrznym wyrazem osobistej społeczności, jaką mamy z Jezusem.

Chrzest nie czyni nikogo chrześcijaninem, ale mówi światu, że nie wstydę się przyznać, że jestem chrześcijaninem. Pierścionek nie czyni nikogo automatycznie małżonkiem, ale noszenie go w naszej kulturze komunikuje, że nie wstydę się przyznać do swego partnera.

W jaki sposób należy się chrzczyć?

Niektóre kościoły chrzczą przez pokropienie, inne przez polenie, jeszcze inne przez zanurzenie. Jak był ochrzczony Jezus? W Ewangelii Mateusza czytamy, że Jezus po chrzcie wystąpił z wody (Mt.3:16). Każdy chrzest opisany w Biblii odbywał się przez zanurzenie, dlatego zawsze mowa o wejściu do wody i wyjściu z niej. Na przykład, gdy Filip ochrzcił dworzanina etiopskiego czytamy, że obaj "zeszli" do wody, a gdy go ochrzcił "wyszli" z niej (Dzieje Apostolskie 8:38-39).

Ewangelia Jana mówi, że Jan chrzczył w Ainon, ponieważ tam było dużo wody (J.3:23). Jordan jest płytką rzeką, i tylko w niektórych miejscach można było chrzczyć przez zanurzenie. Samo imię Jan Chrzciel, w oryginale greckim brzmi "Zanurzyciel". Greckie słowo "chrzest" (gr. *baptidzo*), oznacza bowiem "zanurzać".

Do dziś w polskim Gnieźnie, a także w południowej Europie, gdzie zachowały się kościoły z wczesnych wieków, zobaczyć można głębokie baptysteria, czyli specjalne baseny, w których chrzczono przez zanurzenie. Dlaczego wiele kościołów chrzci dziś przez pokropienie? Otóż, we wczesnych wiekach niektórzy zaczęli błędnie sądzić, że akt chrztu sam w sobie obmywa z grzechów i gwarantuje zbawienie, toteż nie w pełni nawróceni chrześcijanie, czekali z chrztem do końca życia. Wówczas bywało, że nie byli już w stanie pójść do wody. Wtedy przynoszono wodę do łóża śmierci. Początkowo polewano całego człowieka, potem tylko głowę, a z czasem ograniczono się do pokropienia.

Pokropienie, ani polanie nie oddaje jednak w pełni symbolu śmierci i zmartwychwstania, jaki Chrystus zawarł w tym obrzędzie, ani nie reprezentuje śmierci dla starego życia i wynurzenia do życia nowego, o jakim pisze apostoł Paweł: "Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy,

którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie - jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca. Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie" (Rz.6:3-5).

Chrzest niemowląt wziął się z niebiblijnej nauki o grzechu pierworodnym, która zakłada, że wszyscy przychodzimy na świat ze śmiertelną skazą, którą może zmazać tylko chrzest. Jeśli niemowlę nie zostanie ochrzczone, wówczas trafia do specjalnego miejsca w piekle zwanego *limbo*

, w którym spędzą wieczność z dala od oblicza Bożego. Za czyje winy? Nie za swoje. Nauka o grzechu pierworodnym i chrzcie niemowląt czyni z Boga okrutnego, bezlitosnego tyrana, który karze niemowlęta za winy swoich rodziców. Bóg mówi nam coś innego:

"Choćby nawet byli z nim ci trzej mężowie: Noe, Daniel i Job, wybawiliby przez swoją sprawiedliwość tylko swoje własne dusze - mówi Wszechmocny Pan... Człowiek, który grzeszy, umrze. Syn nie poniesie kary za winę ojca ani ojciec nie poniesie kary za winę syna. Sprawiedliwość będzie zaliczona sprawiedliwemu, a bezbożność spadnie na bezbożnego." (Ez.14:14-16; 18:20)

Kto powinien się ochrzcić?

Chrzest przez zanurzenie powinna przyjąć każda osoba, która uwierzyła w Jezusa Chrystusa i pragnie podążać za Jego naukami. W Dziejach Apostolskich czytamy: "Upamiętajcie się i niechaj się *każdy* z was da ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego... Ci więc, którzy przyjęli słowo jego, zostali ochrzczeni" (Dz.2:38.41).

Z tej też przyczyny wiele kościołów nie chrzci dzieci, dopóki nie są dość dojrzałe, aby zrozumieć podstawy chrześcijańskiej wiary i samodzielnie podjąć taką decyzję. Wielu z nas zostało ochrzczonych, jako małe dzieci. I choć było to owocem szlachetnych pobudek naszych rodziców. Rodzice nie mogą zbawić dzieci swą wiarą i uczynkami. Biblia mówi, że "każdy z nas za samego siebie zda sprawę Bogu" (Rz.14:12).

Chrztu w wieku niemowlęcym nie byliśmy świadomi, ani nie był wyrazem naszej wiary, Biblia zaś mówi wyraźnie, że ochrzczonego może być dopiero ten, kto uwierzył i nawrócił się (Mk.16:16). Dopiero, gdy człowiek osobiście pozna nauki Jezusa i uwierzy, może przyjąć chrzest, tak jak

Jezus, przez zanurzenie. Chrzest nie ma magicznego znaczenia sam w sobie. Jest symbolem naszej społeczności z Jezusem, a nie środkiem do zbawienia. Zanurzenie zawiera symbol śmierci i zmartwychwstania Zbawiciela, oraz zewnętrzny znak nawrócenia.

Kiedy można przyjąć chrzest?

Do chrztu trzeba spełnić jeden warunek - uwierzyć. Tych, którzy się nawracali chrzczono, gdy uwierzyli w Chrystusa, poznali i przyjęli fundamentalne zasady wiary kościoła chrześcijańskiego. Dzieje Apostolskie sprawozdają "Kiedy jednak uwierzyli Filipowi, który zwiastował dobrą nowinę o Królestwie Bożym i o imieniu Jezusa Chrystusa, dawali się ochrzcić, zarówno mężczyźni, jak i niewiasty. Nawet i sam Szymon uwierzył, gdy zaś został ochrzczony, trzymał się Filipa" (Dz.8:12).

Podobnie było w przypadku etiopskiego eunucha. Czytamy, że Filip spotkał go, pouczył o prawdach związanych z Ewangelią, a "gdy tak jechali drogą, przybyli nad jakąś wodę, a eunuch rzekł: Oto woda; cóż stoi na przeszkodzie, abym został ochrzczony? Filip zaś powiedział mu: Jeśli wierzysz z całego serca, możesz. A odpowiadając, rzekł: Wierzę, że Chrystus jest Synem Bożym. I kazał zatrzymać wóz, zeszli obaj, Filip i eunuch, do wody, i ochrzcił go" (Dz.Ap.8:36-38).

Jeśli uwierzyłeś w Jesusa, poznałeś podstawowe nauki Pisma Świętego, pragniesz żyć w zgodzie z nimi i stać się członkiem lokalnego kościoła (1Kor.12:13). Ananiasz, gdy spotkał nawróconego na drodze do Damaszku Saula (późniejszego apostoła Pawła), który spełniał te warunki, powiedział: "A czemu teraz, zwlekasz? Wstań, daj się ochrzcić i obmyj grzechy swoje, wezwawszy imienia Jego" (Dz.Ap.22:16).

ka i pisarski dorobek [autora artykułu](#)
m artykułu [Alfredem Palla](#)
dawnictwo [BETEZDA](#)